

[Dohrmann]

følge deraf en dårlig økonomi. Det er baggrunden for, at projektet overhovedet er kommet på tale.

Og så er der én begrundelse mere, og det er den, hr. Erenbjerg gav udtryk for. Socialdemokraterne har jo alle dage været enøjede tilhængere af den kollektive trafik. Alt, hvad der hed privat transport, enten det så foregik med lastvogne eller med andre ting, skulle kules ned, og her ser socialdemokratiet igen en mulighed for at genere det private erhvervsliv. Det kommer så titusindvis af københavnere og frederiksbergere, og hvad der ellers bor, til at døje under.

Så kan man komme nok så mange gang og påstå, at der er økonomi i det. Det er der bare ikke mere, tror jeg. Hvis DSBs regnskaber blev ført, som ethvert regnskab bør føres, nemlig indtægter for sig og udgifter for sig, så ville dette her heller ikke hænge sammen, og det kommer københavnere og alle vi andre til at betale for. Men hvad angår støj og dårligt miljø osv., må vi desværre konstatere, at et stort, stort flertal i folketinget på trods af alle deres pæne ord om nærdemokrati, medindflydelse og grønne bevægelser o.lign. blæser på det.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg må sige til hr. Dohrmann, at den størrelse tilskud, som staten giver til DSB, jo bestemmes ved de årlige finanslove, og så vidt jeg husker, har hr. Dohrmann stemt imod dem i alle de mange år, han har været her. De er heldigvis blevet vedtaget alligevel, og der er vel ingen, der drømmer om, at DanLink-projektet skulle gå ind og ændre noget ved det kæmpestore folketingsflertals opfattelse af disse ting. Det lykkedes i hvert fald ikke fremskridtspartiet, da det var et stort parti; jeg tror ikke, hr. Dohrmann har meget håb om, at det skulle lykkes ham nu, hvor dette ikke længere er tilfældet.

Jeg vil gerne afrunde denne debat med at rette en tak til de to talere, som talte ud over ordførernes kreds, nemlig fru Jytte Andersen og hr. Hagen Hagensen. Jeg var meget glad for, at begge disse medlemmer af folketinget benyttede lejligheden til at gå op og berolige. Jeg har påstået og givet løfte om, at der ikke bliver støjforøgelse – og jeg kan dokumentere det ved at fremlægge referatet af, hvad jeg

sagde ved første behandling. Som fru Jytte Andersen sagde, sker der snarere visse steder en sænkning af støjen i forhold til, hvis vi ikke havde fået DanLink. Og det bliver nu selvfølgelig yderligere accentueret ved anvendelsen af yderligere 15 mill. kr. Det er jeg også enig i, men denne påstand og dette løfte afgav jeg allerede ved førstebehandlingen herinde.

Det er jo også derfor, at jeg kan være så tilfreds, som jeg er, med den meget udførlige betænkningstekst, som hele udvalget har kunnet samles om, og jeg håber, at det vil nå ud til beboerne langs med DanLink, at vi nu også fra to af de folketingsmedlemmer, som har udtalt sig skeptisk ved første behandling, har fået ord for, at de nu ikke mere har denne skepsis. Det betyder ikke, at alt er evig godt, men at det, som er aftalt, og som er besluttet, skal følges, og at de så har al tillid til, at der ikke for borgerne er grund til at være forskrækkede eller skræmte.

Jeg synes, det er så synd og unødigt for mennesker, at de forud skal nære frygt for noget, som ikke vil indtræffe. Jeg er altid en fortalere for forudglæde; indtræffer glæden så ikke, har man dog haft den dejlige tid, mens man glædede sig. Men forudfrygt for noget, som ikke vil indtræffe, den er jo noget spildt.

Det vil glæde mig overordentlig meget, hvis det skulle trænge helt frem til Frederiksberg Bladet og de nogle hundrede mennesker, der var til et møde i K.B. Hallen, at et samlet udvalg og folketingets store flertal med ganske få stemmers undtagelse efter en grundig gennemgang og behandling af sagen, efter at mange deputationer og eksperter har været hørt, efter at der har været foretaget besigtigelser og beregninger, har kunnet erklære, at man ikke længere nærer frygt for dette projekt.

Jeg siger det ikke for DSBs skyld, men jeg siger det for de pågældende borgers skyld. Jeg håber som sagt, at de mange, der har været med til at sprede frygten, også vil bidrage til at lade de pågældende medborgere vide, at denne frygt ikke længere behøver at næres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning